

בִּיה שְׁעֵתָא דְּחִיל מִשָּׁה, הֵיךְ יְכִיל לְאַעְקֵרָא
רְשִׁימָא דְרִשִׁים אַבְרָהָם. אָמַר, וְדָאֵי הָא
יְמִינָא דִילֵי מִית, דְּהָא יְמִינָא בְּעֵינָא לְהָאֵי. אֵי
נִימָא הָא אֶלְעָזָר, יְמִינָא דְסִיְהָרָא הוּא, וְלֹא
דִילֵי. וְהָאֵי אֶת לִימִינָא הוּא, דְאַבְרָהָם לִימִינָא
הוּא.

מִיד אָמַר קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא, אֶל תִּירָא אוֹתוֹ,
לֹא תִדְחַל לְהֵהוּא אֶת דִּילֵיהּ, וְאַפִּילוּ
לִימִינָא לֹא אֶצְטְרִיךְ. פִּי בִידְךָ נִתְתִּי. שְׁמַאלָא
דִילְךָ יַעְקֹר לִיהּ מְעַלְמָא, דְּהָא הוּא פְּגִים
רְשִׁימָא דִילֵיהּ, וּמֵאֵן דְּפְגִים לְהָאֵי אֶת, אֶתְחַזִּי
לְאַתְעַקֵּרָא מְעַלְמָא, כֹּל שְׁפֹן שְׁמַאלָא דִילְךָ,
דְּאִיהוּ יְדָךְ, יַעְקֹר לִיהּ מְעַלְמָא, בְּגִין כֹּף (ד'
קפ"ד ע"ב) אֶתְעַקֵּר מְעַלְמָא, וְאַפִּילוּ דְּאִיהוּ תְקִיפָא
מִבְּנֵי גְבַרְיָא, וּבְעָא לְשִׁיצָאָה לְהוּ לְיִשְׂרָאֵל,
נִפְל בִּידֵיהּ דְּמִשָּׁה וְאַשְׁתָּצִי.

בְּגִין כֹּף כִּלְא שְׁצִיאוֹ יִשְׂרָאֵל בְּנוֹי וְכֹל עַמֵּיהּ,
וְכֹל דִּילֵיהּ. כְּמָה דְכְתִיב, וַיִּכְפוּ אוֹתוֹ וְאֶת
בְּנָיו וְאֶת כָּל עַמּוֹ וְכְתִיב, (דְּבָרִים ב) וַנִּךְ אוֹתוֹ וְאֶת
בְּנֹו. בְּנוֹ כְּתִיב חֶסֶד יו"ד, וְקָרִינָן בְּנָיו, וְהָא
אוּקְמוּהָ חֲבַרְיָא.

זְבָאִין אֵינּוֹן יִשְׂרָאֵל, דְּמִשָּׁה נְבִיאָה קָוָה
בִּינֵיהּ, דְּבְגִינֵיהּ עֵבִיד לֹון קְדָשָׁא
בְרִיךְ הוּא כֹל הֵגִי אֶתְנוּן, וְאוּקְמוּהָ. וְקוּדְשָׁא
בְרִיךְ הוּא לֹא גָזַר קְיָימִיהּ עִם שְׁאָר עַמִּין
לְאַתְקַשְׂרָא בִיהּ, אֶלָּא עִם יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינּוֹן בְּנוֹי
דְּאַבְרָהָם, דְּכְתִיב בּוֹ (בְּרַאשִׁית יז) וּבִין זֶרְעֶךָ אֶתְרִיךָ
לְדוֹתֶם בְּרִית עוֹלָם. וְכְתִיב (ישעיה נט) וְאֲנִי זֹאת
בְּרִיתִי אוֹתָם אָמַר יי רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ וְגו'. לֹא
יְמוּשׁוּ מִפִּיךָ וְגו'. בְּרוּךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה פְּחוּד מִשָּׁה, אֵיךְ
יְכֹוּ לְעַקֵּר רִשְׁמֵי שְׂרָשְׁמֵי אַבְרָהָם?
אָמַר, בְּוִדָּאֵי הַיָּמִין שְׁלִי מֵת,
שְׁהַרֵי הַיָּמִין צְרִיךְ לָזֶה. אִם נֹאמַר
הַרֵי אֶלְעָזָר - יָמִין הַלְבָנָה הוּא
וְלֹא יָמִינִי. וְהָאוֹת הַזֶּה לִימִין
הוּא, שְׁאַבְרָהָם הוּא לִימִין.

מִיד אָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֶל
תִּירָא אֶתוֹ. אֶל תִּירָא אֶת אוֹתוֹ
הָאוֹת שְׁלוֹ, וְאַפִּילוּ לִימִין לֹא
צְרִיךְ. פִּי בִידְךָ נִתְתִּי. שְׁמַאלָךְ
תַּעְקֹר אוֹתוֹ מִהַעוֹלָם, שְׁהַרֵי הוּא
פְּגִם הַרִשְׁמֵי שְׁלוֹ, וּמִי שְׁפּוֹגֵם אוֹת
זוֹ רְאוּי לְהַעְקֹר מִהַעוֹלָם, כֹּל שְׁפֹן
שְׁמַאל שְׁלָךְ, שְׁהִיא יְדָךְ, יַעְקֹר
אוֹתוֹ מִהַעוֹלָם, בְּגִלְל זֶה יַעְקֹר
מִהַעוֹלָם. וְאַפִּילוּ שְׁהוּא תְקִיפָה
מִבְּנֵי הַגְּבוּרִים וְרַצָּה לְהַשְׁמִיד אֶת
יִשְׂרָאֵל, נִפְל בִּידֵי מִשָּׁה וְהַשְׁמִד.
בְּגִלְל זֶה הַפֶּל הַשְׁמִידוֹ יִשְׂרָאֵל,
בְּנָיו וְכֹל עַמּוֹ וְכֹל אֲשֶׁר לוֹ, כְּמוֹ
שְׁכַתוֹב וַיִּכּוּ אוֹתוֹ וְאֶת בְּנָיו וְאֶת
כָּל עַמּוֹ, וְכַתוּב (דְּבָרִים ב) וַנִּךְ אוֹתוֹ
וְאֶת בְּנֹו. בְּנוֹ כְּתוּב, חֶסֶד יו"ד,
וְקוּרָאִים בְּנָיו, וְהַרֵי פְרָשׁוּהוּ
הַחֲבָרִים.

אֲשֶׁרֵיהֶם יִשְׂרָאֵל שְׁמִשָּׁה הַנְּבִיאָה
הִיָּה בִּינֵיהֶם, שְׁבַגְלָלוּ עֲשָׂה לְהֵם
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא כֹל הָאוֹתוֹ
הַלְלוֹ, וּפְרָשׁוּהָ. וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ
הוּא לֹא גָזַר בְּרִיתוֹ עִם שְׁאָר
הָעַמִּים לְהַתְקַשֵּׁר בּוֹ, אֶלָּא עִם
יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם בְּנֵי אַבְרָהָם,
שְׁכַתוּב בּוֹ (בְּרַאשִׁית יז) וּבִין זֶרְעֶךָ
אֶתְרִיךָ לְדוֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם.
וְכַתוּב (ישעיה נט) וְאֲנִי זֹאת בְּרִיתִי
אוֹתָם אָמַר ה' רוּחִי אֲשֶׁר עָלֶיךָ
וְגו', לֹא יְמוּשׁוּ מִפִּיךָ וְגו'. בְּרוּךְ
ה' לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן

פְּרִשְׁת בְּלָק

(דף קפ"ד ע"ב)

וַיֵּרָא בְּלָק בֶּן צְפוּר וְגו'. (במדבר כב) רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וַיֵּרָא, מָאִי רְאִיָּה חֲמָא. רְאִיָּה וַדַּאי מִמַּשׁ חֲמָא בְּמִשְׁקוּפָא דְחֻכְמָתָא, וְחֲמָא בְּעֵינָיו. חֲמָא בְּמִשְׁקוּפָא דְחֻכְמָתָא, כְּמָה דְכַתִּיב, (בראשית כו) וַיִּשְׁקֶף אַבְיִמְלֶךְ מִלְּךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן. מָאִי בְּעַד הַחֲלוֹן. כְּמָה דְאֵתָּא אָמַר (שופטים ה) בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבַב אִם סִיסְרָא (אֵלָא) (ס"א וַדַּאי) חֲלוֹן דְחֻכְמָתָא דְזַנְבֵי שׁוּלְיָהוֹן דְכַכְבִּיא, וְאֵינּוֹן חֲלוֹנֵי דְחֻכְמָתָא. וְחַד חֲלוֹן אֵית דְּכָל חֻכְמָתָא בֵּיה שְׂרִיא, וּבֵיה חָמֵי מָאֵן דְחָמֵי בְּעַקְרָא דְחֻכְמָתָא. אוֹף הֵכָא וַיֵּרָא בְּלָק, בְּחֻכְמָתָא דִּילֵיה.

בֶּן צְפוּר, כְּמָה דְאָמְרוּ. אָבֵל בֶּן צְפוּר מִמַּשׁ, דְהָא חֲרָשׁוּי הוּוּ בְכַמָּה זִינִין דְהָהוּא צְפוּר, נְטִיל צְפוּר, מִכְשֵׁפֵשׁ בְּעֵשְׂבָא, מִפְּרַח בְּאוּרָא. עֶבֶד עוֹבְדִין וְלַחִישׁ לַחִישֵי, וְהָהוּא צְפוּר הָוָה אֲתִי, וְהָהוּא עֵשְׂבָא בְּפוּמִיָּה, (ס"א מִפְּרַח בְּאוּרָא) מְצַפְצָפָא קַמִּיָּה. וְאָעִיל לֵיה בְּכָלוּב חַד. מְקַטֵּר קַטְרִתִּין קַמִּיָּה, וְאֵיהוּ אוֹדַע לֵיה כְּמָה מְלִין. עֶבֶד חֲרָשׁוּי, וּמְצַפְצָפָא עוֹפָא, וּפְרַח וְטָס לְגַבֵי גְלוּי עֵינָם, וְאוֹדַע לֵיה. וְאֵיהוּ אֲתִי. וְכָל מְלוּי בְהָהוּא צְפוּר הָוּוּ.

יּוֹמָא חַד עֶבֶד עוֹבְדוּי, וְנְטִיל הָהוּא צְפוּר, וּפְרַח וְאָזֵל וְאֲתַעֲפֵב, וְלֹא אֲתָא. הָוָה מְצַטְעַר בְּנַפְשֵׁיהּ. עַד דְאֲתָא, חֲמָא חַד שְׁלֵהוּבָא דְאָשָׁא דְטָס אַבְתְּרִיָּה, וְאוּקִיד גְּדַפּוּי. כְּדִין חֲמָא מָה דְחֲמָא, וְדַחִיל מְקַמִּיָּהוּ דִישְׂרָאֵל. מָה שְׁמִיָּה דְהָהוּא צְפוּר. יְדוּ"ע. וְכָל אֵינּוֹן דְמִשְׁמָשֵׁי וַיְדַעֵי לְשִׁמְשָׁא בְהָהוּא צְפוּר, לֹא יְדַעִין חֲרָשׁוּי, כְּמָה דְהָוָה יְדַע בְּלָק. וְכָל חֻכְמָתָא דְהָוָה יְדַע, בְּהָהוּא צְפוּר הָוָה

פְּרִשְׁת בְּלָק

וַיֵּרָא בְּלָק בֶּן צְפוּר וְגו'. רַבִּי שְׁמַעוֹן אָמַר, וַיֵּרָא, אֵיזוֹ רְאִיָּה רְאָה? וַדַּאי רְאִיָּה מִמַּשׁ רְאָה בְּמִשְׁקוּף הַחֻכְמָה, וְרְאָה בְּעֵינָיו. רְאָה בְּמִשְׁקוּף הַחֻכְמָה, כְּמוֹ שְׁכָתוּב (בראשית כו) וַיִּשְׁקֶף אַבְיִמְלֶךְ מִלְּךְ פְּלִשְׁתִּים בְּעַד הַחֲלוֹן. מָה זֶה בְּעַד הַחֲלוֹן? כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (שופטים ה) בְּעַד הַחֲלוֹן נִשְׁקָפָה וַתִּיבַב אִם סִיסְרָא. (אֵלָא) (וַדַּאי) חֲלוֹן הַחֻכְמָה שֶׁל זְנוּבוֹת שׁוּלֵי הַפּוֹכְכִים, וְהֵם חֲלוֹנֵי הַחֻכְמָה. וַיֵּשׁ חֲלוֹן אֶחָד שֶׁכָּל הַחֻכְמָה שׁוֹרָה בּוֹ, וְכוּ רְוָאָה מִי שְׂרוּאָה בְּעַקְר הַחֻכְמָה. אֵף כֵּן וַיֵּרָא בְּלָק, בְּחֻכְמָתוֹ.

בֶּן צְפוּר, כְּמוֹ שְׁאָמְרוּ. אָבֵל בֶּן צְפוּר מִמַּשׁ, שְׁהָרִי כְשָׁפּוּי הָיוּ בְכַמָּה מֵינִים שֶׁל אוֹתָהּ צְפוּר. לֹקַח צְפוּר, מְכַשֵּׁשׁ בְּעֵשֶׂב, מִפְּרִיחַ בְּאוּר, עוֹשֶׂה מְעֻשִׁים וְלוֹחֵשׁ לַחֲשִׁים, וְאוֹתָהּ צְפוּר הִיתָה בָּאָה וְאוֹתוֹ עֵשֶׂב בְּפִיָּה, (פּוֹרַחַת בְּאוּר) מְצַפְצָפֵת לְפָנָיו. וּמְכַנִּסָּה בְּכָלוּב אֶחָד. מְקַטֵּר קַטְרֵת לְפָנָיָהּ, וּמוֹדִיעָה לוֹ כְּמָה דְבָרִים. עוֹשֶׂה כְשָׁפּוּי, וְהָעוֹף מְצַפְצָף, פּוֹרַח וְטָס אֲצֵל גְּלוּי עֵינָם וּמוֹדִיעַ לוֹ, וְהוּא בָּא. וְכָל דְבָרָיו בְּאוֹתָהּ צְפוּר הָיוּ.

יוֹם אֶחָד עָשָׂה מְעֻשָׁיו, וְלָקַח אוֹתָהּ צְפוּר, וּפְרַחָהּ וְהִלְכָה וְהִתְעַפְּכָה וְלֹא בָּאָה. הָיָה מְצַטְעַר בְּנַפְשׁוֹ. עַד שֶׁהִגִּיעָה, רְאָה שְׁלֵהֶבֶת אֵשׁ אַחַת טָסָה אַחֲרֶיהָ וְשׁוֹרְפֵת כְּנֶפֶיָּה. אִזּוֹ רְאָה מָה שְׂרָאָה, וּפְחַד מִלְּפָנֵי יִשְׂרָאֵל. מָה שְׁמָה שֶׁל אוֹתָהּ צְפוּר? יְדוּ"ע. וְכָל אֵלוֹ שְׁמֵשְׁמָשִׁים וַיְדַעֵם לְהַשְׁתַּמֵּשׁ בְּצְפוּר הַזֶּה, לֹא יוֹדְעִים כְּשָׁפִיָּה כְּמוֹ שְׁבָלֵק יְדַע. וְכָל הַחֻכְמָה שִׁדְעָה, בְּאוֹתָהּ צְפוּר

ידע. והכי הוה עביד. גחין קמיה, וקטיר קטרףא חפי רישיה, וגחין ואמר. איהו אמר העם, וצפרא אתיב ישראל, איהו אמר מאד, וצפרא אתיב רב. על שום רב עלאה דאזיל בהו. שבועין זמנין צפצפו דא ודא. איהו אמר דל, וצפרא אמר רב. כדין דחיל, דכתיב ויגר מואב מפני העם מאד פי רב הוא, רב הוא ודאי.

ובזיני חרשין (ס"א דקס"א"ל) (נ"א דכש"א"ל) קדמאה, אשכחן, דצפרא דא הו עבדין ליה בזמנין ידיען, מכסף מערב בדהבא, רישא דדהבא. פומא דכסף. גדפוי מנחשת קלל מערב בכסףא. גופא דדהבא, נקודין דנוצי בכסף. רגלין דדהבא. ושויין בפומא לישן דההוא צפור ידו"ע.

ושויין לההוא צפרא בחלון חד. ופתחין פויין לקבל שמשא. ובלילא פתחין פויין לסיהרא. מקטרין קטרתיין, ועבדין חרשין, ואומאן לשמשא. ובלילא אומאן לסיהרא, (דף קפ"ה ע"א) ודא עבדין שבעה יומין. מכאן ולהלאה, ההוא לישנא מכשפשא בפומא דההוא צפרא, נקדין לההוא לישנא במחטא דדהבא, והיא ממללא רברבן מגרמה, וכלא הוה ידע בלק בצפור דא (ודאי). על דא בן צפור, ובגין כן חמא, מה דבר נש אחרא לא יכיל למנדע, ולא יכיל למחמי.

בתיב (תהלים סח) אמר יי מבשן אשיב אשיב ממצולות ים. אית לן לשוואה לבא למהימנותא דקודשא בריך הוא, דכל מלוי מלי קשוט, ומהימנותא סגיא. דכיון דמלה אמר, כלא אתעביד, ודא בר נש דחיק לבא, ואמר לכמה שנין, ולכמה זמנין ישתלים דא, זמנים ישתלם זה, שהוא כן. כפי גדלותו, שכל העולמות

היה יודע. וכך היה עושה: גוחן לפניה ומקטר קטרף, מכסה ראשו וגוחן ואומר. הוא אמר העם, והצפור משיבה ישראל. הוא אמר מאד, והצפור משיבה רב, על שום הגדול העליון שהולך אתם. שבועים פעמים צפצפו זה וזה. הוא אמר דל, והצפור אומרת גדול. ואז פחד, שכתוב ויגר מואב מפני העם מאד פי רב הוא. רב הוא בודאי. ובזיני הכשפים (של קסרי"א"ל) של קסדי"א"ל (נ"א בשדי"א"ל) הראשון מצאנו, שצפור זו היו עושים לו בזמנים ידועים מכסף מערב בזהב. ראש מזהב, פה מכסף, כנפים מנחשת קלל מערכת בכסף, גוף מזהב, נקודות של הנוצות בכסף, רגלים מזהב. ושמים בפה לשון של אותה צפור ידו"ע.

ושמים אותה צפור בחלון אחד, ופותחים חלונות מול השמש, ובלילה פותחים חלונות ללבנה, מקטרים קטרף ועושים כשפים, ומשביעים את השמש, ובלילה משביעים את הלבנה, ואת זה עושים שבעה ימים. מכאן והלאה אותה לשון מכשפשא בפה של אותה צפור, נוקדים אותה לשון במחט זהב והיא מדברת גדולות מעצמה, והכל היה יודע בלק מצפור זו (ודאי). לכן בן צפור, ומשום זה ראה מה שאיש אחר לא יכול לדעת ולא יכול לראות.

כתוב (תהלים סח) אמר ה' מבשן אשיב אשיב ממצלות ים. יש לנו לשים לב לאמונת הקדוש ברוך הוא, שכל דבריו דברי אמת ואמונה רבה. שביין שאומר דבר, הכל נעשה. וזה האיש דוחק הלב, ואומר: לכמה שנים ולכמה מלאים כבודו, כן זה. דבריו אדם

קָטַן, וְכָל דְּבָרָיו הֵם לְפִי שְׁעָה, כִּי הוּא לְפִי שְׁעָה. אֲבָל בְּתִשְׁבֹּחַהּ וּבְכִקְשָׁהּ וּמַעֲשֵׂים טוֹבִים וּבְדַמְעוֹת רַבּוֹת, הוּא קָדוֹשׁ גָּדוֹל וְעֵלְיוֹן עַל כָּל הָעוֹלָם, מְזַהֵר אֹרֹן, וּמְקַמֵּט קִדְשָׁתוֹ לְאָדָם לְעִשׂוֹת רְצוֹנוֹ.

אָמַר ה'. לְעִתִּיד לְבֹא עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְהַתְּעוֹרֵר וּלְהַשִּׁיב מִבְּשָׁן כָּל אוֹתָם שֶׁהִרְגוּם חַיּוֹת הַשָּׂדֶה וְאָכְלוּ אוֹתָם. מִשׁוּם שֵׁשׁ בַּעֲוֹלָם (אף כִּי מִלֶּךְ הַבְּשָׁן) מְקוּם מוֹשֵׁב שֶׁל כָּל חַיּוֹת גְּדוֹלוֹת וְהָרִים רַמִּים וּגְדוֹלִים וְנִסְתָּרִים אֵלּוּ בְּאֵלּוּ, וְעַרְדַּת הַמְּדַבֵּר הַתְּקִיף שֶׁם, הוּא עוֹג, (ב"י) עַרְוֵדִי הַמְּדַבֵּר הִיָּה, וּמַצוּי שֶׁם כַּחוֹ, מִשׁוּם שֶׁהִיָּה מִלֶּךְ הַבְּשָׁן, שֶׁכָּל מַלְכֵי הָעוֹלָם לֹא יָכְלוּ לְעַרְף־ נִגְדוֹ קָרָב בְּגִלְלַת חֲזַק הַבְּשָׁן, וּבֹא מִשָּׁה וְעַרְף־ נִגְדוֹ קָרָב. סִיחוֹן - סִיחַ בַּמְּדַבֵּר הִיָּה סִיחוֹן, וּבִטְחוֹן מוֹאָב הִיָּה עֲלִיו, (במדבר כא) כִּי אֲרַנּוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי. בֹּא וּרְאֵה, בְּשַׁעַת שֶׁהִתְּרִיבוּ יִשְׂרָאֵל עִיר סִיחוֹן, הָעֵבֶר כְּרוּז בְּמַלְכוּת הַשְּׂמִים: הַתְּפִנְסוּ גְבָרִים שְׂשׁוּלְטִים עַל שְׂאֵר עַמִּים, וְתִרְאוּ אִיךָ מַלְכוּת הָאֱמֹרִי תִתְּרַב בְּמַלְכוּת.

בְּאוֹתָהּ שְׁעָה כָּל אוֹתָם שְׁלִיטִים שְׁהִיוּ מִמְּנִים עַל שְׂבַעַת עַמִּים הַתְּפִנְסוּ, וְרָצוּ לְהַחְזִיר מַלְכוּת לְיִשְׂרָאֵל. כִּיִּן שְׂרָאוּ עֲצַמַת מִשָּׁה, חֲזָרוּ לְאַחֹר. זֶהוּ שְׂכַתוֹב (שם) עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמְּשָׁלִים בְּאוֹ חֲשָׁבוֹן. אוֹתָם שְׁלִיטִים הַמְּמַנִּים עֲלֵיהֶם שֶׁהִתְּפִנְסוּ וְאָמְרוּ בְּאוֹ חֲשָׁבוֹן, מִי הוּא זֶה שֶׁהִתְּרִיבָה? תִּבְּנֶה וְתִכְנֹן כִּפְתַחְלָה, וְתִחְזֹר מַלְכוּת לְיִשְׂרָאֵל.

אֵינּוֹן שְׁלִטוֹנֵי מְמַנֵּן עֲלֵיהֶם דְּאֵתְּפִנְשׁוּ, וְהוּוּ אֱמֹרִי בְּאוֹ חֲשָׁבוֹן, מָאֵן הוּא דִּין דְּחָרִיב לָהּ. תִּבְּנֶה וְתִכְנֹן כִּדְבַקְדְּמִיתָא, וְתִתְּהַדֵּר מַלְכוּת לְיִשְׂרָאֵל.

דְּאִיהוּ כֵּן. כְּפֹהַם רַבְּרַבְּנֵי דִּילִיָּה, דְּכָל עַלְמִין מְלִיא יְקָרִיָּה, הָכִי הוּא. מְלוּי בַר גַּשׁ זְעִיר, וְכָל מְלוּי אֵינּוֹן לְפֹהַם שְׁעָתָא, הָכִי הוּא לְפֹהַם שְׁעָתָא. אֲבָל בְּתִיּוּבְתָא, וּבְעוֹתָא, וּבְעוֹבְדֵי טְבִינָא, וּבְדַמְעֵין סְגִיאִין, אִיהוּ קְדִישָׁא רַב וְעֵלְאָה עַל כָּל עַלְמָא, אֲזַהִיר נְהוּרִיָּה, וְקַמִּיט קְדוּשְׁתִּיהָ, לְגַבִּיָּה דְּבַר גַּשׁ, לְמַעַבְדַּ רְעוּתִיהָ. אָמַר יי, לְזַמְנָא דְּאִתִּי, זְמִין קְדִישָׁא בְּרִיךְ הוּא לְאַתְּעָרָא וּלְאַתְּבָא מִבְּשָׁן, כָּל אֵינּוֹן דְּקִטְלוּ לֹון חַיּוֹת בְּרָא וְאָכְלוּ לֹון. בְּגִין דְּאִית בְּעַלְמָא (ס"א אוּף הַכָּא מִלֶּךְ הַבְּשָׁן) אֲתֵר מוֹתְבָא, דְּכָל חִיּוֹן רַבְּרַבְּן, וְטוֹרִין רַמָּאִין וְסְגִיאִין, וְטְמִירִין אֵלִין בְּאֵלִין. וְעַרְוֵד מְדַבְּרָא תְּקִיפָא תְּמָן, אִיהוּ עוֹג (ב"י) עַרְוֵדִי דְּמְדַבְּרָא הָוָה, וְשְׂכִיחַ תְּמָן תּוֹקְפָא דִּילִיָּה, בְּגִין דְּהוּא מִלֶּךְ הַבְּשָׁן, דְּכָל מַלְכֵי עַלְמָא, לָא יָכְלִין לְאַגְחָא קְרָבָא בֵּיהּ, בְּגִין תּוֹקְפָא דְּבְשָׁן. וְאַתָּא מִשָּׁה, וְאַגַּח בֵּיהּ קְרָבָא.

סִיחוֹן: סִיחָא דְּמְדַבְּרָא הָוָה סִיחוֹן. וְרַחֲצֵנּוּ דְּמוֹאָב עֲלֵיהּ הָוָה. כִּי אֲרַנּוֹן גְּבוּל מוֹאָב בֵּין מוֹאָב וּבֵין הָאֱמֹרִי. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעַתָּא דְּחָרִיבוּ יִשְׂרָאֵל קִרְתָּא דְּסִיחוֹן, כְּרוּזָא אֲתַעַבְרַת בְּמַלְכוּ דְּשְׂמִיא, אֲתַכְּנִשׁוּ גְבָרִין שְׁלִטְנִין עַל שְׂאֵר עַמִּין, וְתַחֲמוּן מַלְכוּ דְּאֱמֹרָאָה הִיָּךְ אֲתַחֲרַב בְּמַלְכוּ.

בְּהִיָּא שְׁעָתָא, כָּל אֵינּוֹן שְׁלִטְנִין דִּהוּוּ מְמַנֵּן עַל שְׂבַע עַמִּין אֲתַכְּנִשׁוּ, וּבְעוּ לְאַהֲדָרָא מְלָכוּ לְיִשְׂרָאֵל. כִּיִּן דְּחָמוּ תְּקִיפָא דְּמִשָּׁה, אֲהֲדָרוּ לְאַחֹרָא. הָדָא הוּא דְּכַתִּיב, עַל כֵּן יֹאמְרוּ הַמְּשָׁלִים בְּאוֹ חֲשָׁבוֹן, (במדבר כא)

אֵינּוֹן שְׁלִטוֹנֵי מְמַנֵּן עֲלֵיהֶם דְּאֵתְּפִנְשׁוּ, וְהוּוּ אֱמֹרִי בְּאוֹ חֲשָׁבוֹן, מָאֵן הוּא דִּין דְּחָרִיב לָהּ. תִּבְּנֶה וְתִכְנֹן כִּדְבַקְדְּמִיתָא, וְתִתְּהַדֵּר מַלְכוּת לְיִשְׂרָאֵל.